

toch lafheid, om niet één kans te wagen. Nog meer der aanwezigen begaven zich naar de overige tafeltjes, en als ze allen gingen, zou hij alleen de kans der fortuin moeten wagen. Nog bezon hij zich even, hoe groot zijn inzet zou zijn, maar weer klonk de lokstem van den croupier, en zijn portemonnaie te voorschijn halende, wierp hij een biljet van tien francs op de tafel. Hij had zich geschaamd, minder geld te wagen. Met nog grooter spanning dan zoeven, volgde hij de beweging der roulette. Zie, of schoon de gang van het spel hem niet recht duidelijk was, toen de roulette stilstond en hem vijftig francs toegeschoven werd, begreep hij toch, dat hij gewonnen had, en dat de kans om te winnen de zaal niet verlaten had.

(Wordt vervolgd.)

Eenige bladzijden uit het dagboek van een gelukkige.

Wees vroolijk! Vroolijkheid is kracht,
Is kracht tot arbeid, kracht tot deugd;
Daar wordt niets goeds, niets grootsch volbracht,
Dan bij een innerlijke vreugd!

BEETS.

Wat gaat er de arbeid zoo goed en zoo flink, wanneer men een lied op de lippen heeft, — een lied in het hart!

Wat gaat er toch alles zoo goed en met lust, wanneer men een lach op de lippen steeds heeft, — een lach in het hart!

Wat ziet alles heerlijk en fleurig er uit, — wat gaat er de arbeid zoo krachtig en goed, wanneer men de zon in het harte heeft!

Want als er de zonne haar stralen gaat werpen tot diep in uw hart, dan plooit een gelukkige glimlach uw mond, dan geeft er die vreugde daarbinnen u kracht tot uw arbeid, en kracht ook tot deugd, — dan is er een lied op uw lippen, een lied in uw hart — — —

Niet waar? Gelukkig is de woning, waar men zoo recht van harte lachen en zingen kan!

Een vroolijke lach op het gelaat is als een heerlijke zonnestraal door de vensters. Een lied op de lippen is als een zachte lentewind, suizelend door de toppen der boomen — — —

Niet alleen, dat ge door uw lach en uw lied zelf gelukkig zijt, — ge verwarmt er ook anderen door! — —

Kom dan, en „*Heb een lied op de lippen,*
verlies nooit den moed,
heb zonne in 't harte
en alles wordt goed! — —”

Zoo zij mijn leven één gezang! Een zuiver lieflijk gezang; een lied vol harmonie, liefde, waarheid en trouw! — —

* * *

Ach, mein Jesu, suche mich.
Meine Seele liebet Dich! — — —

Ja, zoek mij, Heer! Mijn ziel heeft U zoo innig lief, maar ik ben zoo zwak en klein, ik kan *niets* zonder U! Als ik U loslaat, is 't mij alsof ik den grond onder mij voel wegzinken. Als ik Uw hand niet meer voel, doordat 'k niet waard ben haar te voelen, (want Gij, o mijn Jezus, laat mij niet los,) doordat 'k haar ook niet tracht te voelen, — dan is het duister om mij heen, dan mis ik Uw licht, Uw klaarheid! Zoek mij dan, mijn Jezus!

Zoek mij, als ik U niet zoek! — — — — —

* * *

Het geluk is schoon, waar een glimlach
de lippen plooit — — — — —

Wat is het een heerlijk iets, gelukkige menschen rondom zich te zien!

Wat stralen die oogen, wat lachen die lippen zoo recht innig vergenoegd en blijde!

Men glimlacht reeds mede, alleen bij het zien van zulk een gelukkig gelaat!

Maar men glimlacht dieper, wanneer dezulken, die zoo gelukkig zijn, u heel na aan 't hart liggen, u lief en dierbaar zijn, want hun geluk is ook uw geluk! — —

Wat is het toch heerlijk, als men elkaar zoo hartelijk lief kan hebben!

Wat is er toch veel liefde in het leven, veel schoons en heerlijks!

Zoolang men nog zooveel liefde mag geven, mag ontvangen, kan men niet ongelukkig zijn! — — —

— O, wat is het toch een heerlijk iets, gelukkig, waarlijk gelukkige menschen rondom u te zien!

En ge hebt een bede op de lippen, ge hebt een bede in 't hart voor hun geluk. — — — — —

* * *

Alles wat u door God gezonden wordt,
moet u dienen ten goede. — — — — —

Innerlijk, diep in ons hart, speelt zich somtijds méér af, dan zoo voor 't oog zichtbaar is. Uiterlijk lijkt men dan soms kalm, terwijl het daarbinnen stormt en bruist. De oppervlakte effen, de diepten bewogen en stormachtig!

Ja, — „teleurstelling,” zegt men, „is voor de ziel wat koud water is voor gloeiend metaal: zij versterkt, tempert, geeft vastheid en kracht.”

Daar is veel waars in. Eerst drukt een teleurstelling u neer, diep neer, maar later na strijd, na veel gebed, komt weer de levenskracht boven, en 't is alsof die eer gegroeid is dan kleiner geworden! Maar vergeet niet, ge hebt ook gestreden, en mèt God overwonnen!

Nu hebt ge méér vastheid, doordat ge gestreden hebt; nu hebt ge méér geloof, omdat ge gevoeld hebt, dat God u in uw droefheid niet alleen liet, doch u bij de hand nam, er dóórhielp; nu hebt ge méér kracht, omdat ge heel zeker weet, dat God u kracht en moed zal schenken. —

Hoe goed is God toch, hoe liefdevol! Hoe dikwijls wij ook mogen morren, altijd vergeeft Hij ons weer!

Hoe dikwijls wij ook mogen struikelen, altijd richt Hij ons weer op, en draagt en leidt ons, en helpt ons ontelbare malen! — — — — —

Een machtige steunt ons en schraagt ons,
Wij struikelen: *Hij* richt onzen voet;
Wij vreezen, wij vallen — — *Hij* draagt ons,
Getrouw over bergen en vloed! — — — — —

JACOBA.

V A R I A.

Jacht.

Het leven is een jacht op snel ontvlindend wild,
Die mee u sleurt, uw beste krachten spilt,
En buit ge eens haas of reebok, straks verschijnt
De Roover, die met u en buit verdwijnt.

Vrolijkheid.

Vrolijkheid dient niet gewraakt,
Maar — dan de echte, niet gemaakt,
Alle vreugde buiten God
Is een dichtstuk zonder slot.

A. J. H.